

Ἐπιτομή

Ἀριθ. 24.

Ἐκδίδεται
ΠΕΜΥΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ = ΠΕΜΥΤΗ
19 Ἰουλίου 1879.

Ἔτος Ζ'.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΔΟΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἐτησί. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. 20
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Π. ΠΗΓΑΔΙΩΤΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΞΠΥΡΙΔΗΣ καὶ
Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις
ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώ-
του. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν-
ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ἀντιπολίτευσις

Ἦνε πολὺ ἀστείον ν' ἀκούη τις τὴν ἀντι-
πολίτευσιν διατεινομένην ὅτι ἐκροσωπεῖ
τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, ὅτι ἀπολαβεῖ τῶν
συμπαθειῶν τοῦ κοινοῦ καὶ ὅτι εἶχε τὴν
πλειονότητα ἐν τῇ ἐκπνευσάσῃ βουλῇ. Οἱ
αὐτοχειροτόνητοι οὗτοι τοῦ λαοῦ ἡγήτο-
ρες ἔχουσι τὴν ἀπλότητα νὰ πιστεύωσιν
ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐνατενίζει πρὸς αὐ-
τοὺς, ὡς εἰς σωτήρας καὶ εὐεργέτας.

Ἦσανε νὰ ἀγνοῇ ὁ λαὸς τοὺς ἄλλους
καὶ τὰ περγαμηνὰ τῶν ἐξοχότητων τού-
των καὶ μάλιστα τοῦ ἐξοχωτάτου κ. Ζαίμη,
τοῦ φιλοπατρίδος τούτου πολιτι-
κοῦ, οὗ ἡ ἰκάνότης καὶ ἡ περὶ νομῶν
ἔχουσι φθάσει καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰ-
κουμένης! ὡσανεὶ νὰ ἀγνοῇ ὁ κόσμος ὅτι
ὁ περὶ κλυτὸς Θρασύβουλος Ζαίμης,
ὁ βαθύπλουτος οὗτος Κροῖσος, ὅταν ἡ
Πατρίς εἰς τὰς δεινότερας εὐρισκομένη
περίστασις ἐδείτο καὶ τοῦ λεπτοῦ τῆς χί-
ρας, πάντες δὲ ἐκ τοῦ ζεφύματός τῶν συνει-
σέφερον προθύμως πλέον τῶν δυνάμεων τῶν
καὶ πολλοὶ πτωχοὶ βουλευταὶ ἐδωρήσαντο
εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἐκ 1,500 δραχμῶν ἐπι-
χρηγήσιν αὐτῶν ἐν τῇ τότε ἐκτάκτῳ συγ-
κλήσει τῆς βουλῆς, μόνος ὁ φιλόπα-
τρις Ζαίμης κατεδέξατο νὰ λάβῃ καὶ
καταθέσῃ ἐν τῷ λίαν παγεῖ βαλαντίῳ του
καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 1,500 δραχμῶν,
ὅπερ καὶ ἐν τῇ ἀσπὶ λεξιάσῃ συνόδῳ ἐποί-
ησε, καίτοι ἐν Ἀθήναις διαβίων.

Ἦσανε νὰ μὴ γνωρίζῃ ὁ τόπος τὸ δειλὸν
καὶ τὴν μικρότητα τοῦ νάνου Ζαίμη, ὧν
ἀμέσως συνέπεια ἦτο τὸ ἐθνολετήριον ἐκεῖνο
πρωτόκολλον, τὸ ἐπίπολλὰ ἐτη δευσμεῦσαν
τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἦσανε νὰ
ἐλησμονήσαμεν τὸ ἐν Ὀρωπῷ ἐκεῖνο δράμα,
τὸ δυσφήμισαν τὸ ἔθνος καὶ τὴν βδελυροτέ-
ραν ἐγκολάφῃν ὕβριν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς Ἑλ-

λάδος μετώπῳ. Ἦσανε νὰ ἐπελαθόμεθα
τῆς ἀναστατώσεως τῆς ὑπαλληλίας, ἣν ἐ-
ποίησατο ὁ μικρομέγας καὶ τίμιος Ζαί-
μης ἐν ἔτει 1869, ἵνα παρατείνῃ ἐπ' ὀλί-
γας ἐτι ἡμέρας τὸν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἀδοξον
αὐτοῦ βίον.

Ναί, κ. Ζαίμη, οὐδεὶς ἀγνοεῖ σήμερον
ὅτι ὁ δειλὸς, ὁ γαυαλιῶν καὶ ὁ ἀνευ πε-
ποιθήσεων καὶ θελήσεως ἄνθρωπος οὐδὲν
ἄλλο εἶνε, ἢ τῆς Πατρίδος προδότης. Οὐ-
δεὶς ἀρνεῖται σήμερον ὅτι ἄριστοκρά-
της εἶνε καὶ λέγεται ὁ ἄριστος τὸν νοῦν,
τὰ φρονήματα, τὴν καρδίαν καὶ ὅτι γέλω-
τα ὀφλισκάνει ὁ μωρὸς ἐκεῖνος, ὁ θέλων
ν' αὐτοκαλεῖται ἄριστοκράτης, ἀνευ
τῶν προσόντων τούτων.

Οὐδεὶς φιλότιμος καὶ τὸν νοῦν ἄριστος
καταδέχεται νὰ ἐγκαυᾶται ἐπὶ πατραγα-
θία, ἀλλ' ἐπ' ἀνδραγαθία. Τὰ δ' ἀνδραγα-
θήματα ὑμῶν, κ. Ζαίμη, ἦμιστα συμβάλ-
λουν εἰς τὸ νὰ ἀποδοθῇ ὑμῖν δικαίως ὁ τοῦ
ἀριστοκράτου τίτλος, τὸν ὁποῖον τόσον
πολὺ ἐνασμενίζεσαι νὰ φέρῃς. Οὐδ' ἀνήκει
τῷ ἀληθεῖ ἄριστοκράτῃ νὰ γίνηται ὅτε
μὲν τοῦ ἐνός, ὅτε δὲ τοῦ ἄλλου οὐρά.

Δυστυχεῖς τῆς πατρίδος περιστάσεις
ἀνεβίβασαν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἐπὶ τῆς
πολιτικῆς σκηνῆς, διὰ νὰ προπηλακίσῃ καὶ
κολαφίσῃ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τιμὴν
καὶ διὰ νὰ παραστήσῃ εἰς τὸν ἔξω κόσμον
τὴν Ἑλλάδα ὡς φωλεὰν ληστῶν καὶ κα-
κούργων! Τίς μετὰ φρίκης καὶ ἀγανακτῆ-
σεως δὲν ἀναμνησθεταί τῆς ἀποφράδος
ἐκείνης περιστάσεως τοῦ ἐν Δήλεσι δράμα-
τος, καθ' ἣν ὁ πατριώτης καὶ τίμιος Ζαίμης
δενώκνησε καὶ δὲν συνεστάλη νὰ κατηγο-
ρήσῃ τοὺς παρ' ἡμῖν πολιτευομένους ὡς ὑ-
ποθάλποντας καὶ ὑποστηρίζοντας ληστρικά
στίφη, ὅπως πράγματα παρέχωσιν εἰς τὴν
πατρικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν πορείαν; Ὁ
εὐσυνεΐδητος κ. Ζαίμης οὐδ' ἠρύθρῃσε
τὸ παράπαν νὰ ἀποκαλέσῃ τὴν ὅλην Ἑλλάδα
ἐνδιαίτημα ληστῶν καὶ νὰ βίψῃ οὕτω τὴν

ἐθνικὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν εἰς τὰς ἀγυῖας
τοῦ Λονδίνου. Ἔπρεπε νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν
πανθομολογουμένην αὐτοῦ ἀδυναμίαν καὶ
ἀνικανότητα, ὧν ἔνεκεν ἐνέσκηψαν κατὰ
τῆς τλήμονος πατρίδος τὰ τρομερὰ ἐκεῖνα
δεινὰ, καὶ τὴν ἠτιολόγησε διὰ τοῦ ἀξιο-
κατακρίτου τούτου τρόπου.

Συγχεφαλαιοῦντες τὰ ἀνωτέρω, λέγομεν
ὅτι ὁ μὴ ἔχων αὐτοτέλειαν κόμματος, ὁ
ὑπὸ τοῦ τόπου ἀποδοκιμαζόμενος διὰ τὴν
παροιμιώδη αὐτοῦ ἀνικανότητα, διὰ τὰ
πολλὰ καὶ σπουδαῖα λάθη, ἐν οἷς ὁσημέ-
ραι ὑποπίπτει, ὧν ἔνεκα οἱ πρῶτον αὐτοῦ
φίλοι τὸν ἐγκατέλιπον ἅπαντες, καὶ διὰ
τὸ ἀδύνατον τῆς ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ του κυο-
φορίας σπουδαίου καὶ ὑψηλοῦ τινος σχεδίου,
τοιούτου, λέγομεν, ἄνθρωπος εἶνε γελοῖον
νὰ παρρησιάζηται σήμερον μὲ ἀξιώσεις
πολιτικῆς, δυναμένου νὰ κυβερνήσῃ τὸν
τόπον ἐν τοσοῦτο ἀνωμάλοις περιστάσεσι.

Τοιαύτη ἡ ἀντιπολίτευσις ἡ κατακραυ-
γάζουσα κατὰ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς
συνόδου, ἣν πραξικόπημα ἀποκαλεῖ. Ἡ
ρασιλεία δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ καλλιτέραν
τοῦ προνομίου αὐτῆς χρῆσιν, ἢ ἀφαιροῦσα
τὴν ἀρχὴν ἀπὸ χειρῶν ἀδεξίων καὶ ἐπιτρέ-
πουσα αὐτὴν εἰς τὸν πεπειραμένον νοῦν καὶ
τοὺς στιβαροὺς βραχίονας τῆς ὑφ' ἐστῆς
κυβερνήσεως, ἣτις δύναται νὰ διεξαγάγῃ
τὰ σπουδαιότερα ζητήματα καὶ νὰ ἐξέλθῃ
νικητρία.

Μάτην λοιπὸν κόπτεται ἡ ἀντιπολίτευ-
σις φωνασκοῦσα. Ὁ λαὸς, τὴν διαβεβαίω-
μεν μὲ τὸν πλέον θετικώτερον τρόπον, οὐ-
δεμίαν δίδει προσοχὴν εἰς τὰ κρώγματα
ἀνθρώπων, ἐπὶ ἀβελτηρία καὶ κουφότητα
διακρινόμενων, καὶ διὰ πᾶν ἄλλο ἰκανῶν,
ἢ διὰ νὰ διευθύνωσι τὰς τύχας τοῦ ἑλλη-
νισμοῦ, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε τὸν ἔσχα-
τον διατρέχοντος κίνδυνον. Ὁ λαὸς σὰς
ἐδοκίμασε πολλάκις, σὰς γνωρίζει καλῶς
καὶ δὲν ἀπατάται πλέον.

ΝΕΑ

Από πλῆθος κ. βουλευταὶ μετ' ἔρχοντο...

Μερικοὶ παράξενοι κατηγοροῦν τὸν κ. Κου...

Ἦνεν ἓνα σπουδαῖο ζήτημα, ἀν πρέπει οἱ κ...

Πενήντα βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτευσεως ἐμα...

Προηθὲς εἴμεθα εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ὅπου ἐ...

Ἐξεδόθη καὶ τὸ φυλλάδιον τοῦ Φοῖβου τοῦ...

Εἰς αὐτὸ κάμει μεγάλην ζημίαν εἰς τὸν ἐαυτὸν...

Πατριάρχης τῆς Ἀνατολῆς τῆς 8 20 Ιουλίου...

Οὕτω δὲ ὁ Δεζερλίης ἐπορεύθη εἰς τὴν περι...

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

δεικνύων εἰδῶν καὶ ποιότητων.

Μία γρηθ' ἔσφιξε πέτρας εἰς τὴν ἀμαξα τοῦ...

Ὁ Παπὰ Λιθὲν διὰ χρῆν κατοίκησε εἰς τὴν...

Ὁ Κόκκινος πάλι εἰς τὰ Παρίσια διὰ τὴν...

Ἐξεδόθη εἰς τὰς Θέβας ἡμερησίως Δελφ...

Ἡ βουλευτικὴ ἐλόγησε τὰ γείνονα εἰς τὰ...

Ὁ Σκόλιος ἀντραστὴς, τοῦ Μαργαρίτη ἡ...

Ἐκπρόβη ἡ λήξις ἑλῶν τῶν κακοεργου...

Εἰς τὴν Σκόπελο ἀπέθαναν 18 ἀπὸ ἐλλο...

Ἀέγεται ὅτι ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν...

Ἔνα φρεῖδι ἐδάγκαρ' εἰς τῆς Λεπνοῦς τὸ...

Τρία τουρκικὰ μεγάλα πολεμικὰ πλοῖα...

Ἡ Ἰταλία ἐκλήθη ὑπὲρ τῆς παραγορῆ...

ΕΠΙΣΗΜΑ

βουλευτικὰ ἔγγραφα.

Τρικοῦτης τῷ Ζαίμῳ

Πρέπει καὶ ἦν ἀνάγκη νὰ παραδεχθῆ; νὰ γ...

Ζαίμης τῷ Τρικοῦτῳ

Ἐγὼ εἶμαι προποτισμένος ν' ἀναλάβω τὸν...

Κανάρης τῷ Ζοιγῷ

Εἶμι βέβαιος, ὅτι ἐνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόμα...

Ζωγῆς τῷ Καλιῶνι

Ὁ συμπατριώτης σου ἐπαλάβωσε καὶ λάβε τὰ...

Τζάνης τῷ Κασιοκαπῷ

Ἔργεσαι νὰ κάμωμεν ἰδιαίτερον κόμμα καὶ...

Κασιοκαπῆς τῷ Τζάνῃ

Εἶπη κορυοῦδου! Ἠγοῦ εἶμι ἱκανοὺς νὰ σοῦ...

Καλιῶντος τῷ Μακρυγιάννῳ

Ἐμυρίσθη ὅτι ὁ Κουμουνδούρος ἔλαβε τὸ...

διάταγμα τῆς λήξεως, συναινέει νὰ ταχθῶμεν...

Μακρυγιάννης τῷ Καλιῶντι

Καλιῶν εἶνε ἡ ἰδέα σου, ἀλλὰ ἀπὸ χλωρὸ κα...

Καραβίας τῷ Ζαίμῳ

Τρίκοῦτης τῷ Ζαίμῳ

Κουμουνδούρος τῷ Δελφινίῳ

Η ΣΚΗΝΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Πολιορκία, ἐρωδός, ἐκπόρθησις καὶ κυριεύσις...

Τὴν νύκτα τοῦ περασμένου σαββάτου ἕνας...

Ἄμειψος οἱ συγγενεῖς τῆς κλεμμένης κόρης...

Ἡ πολιορκία αὐτὴ ἐβόταξε δύο ἡμέρας καὶ...

«Ἐχοντες, λέγ', ὑπ' ὄψιν τὸ Σύνταγμα, τὸ Νόμο...

Ἐξεραθῆκαμ' ὅλοι, παγώσαμε μὲ μία,

Οὗτ' ὁ Καμπουρογλάκης μὲ τὸν Κορομηλάκο,

σπίτι μὲ πετρέλαιο, καὶ θὰ τὸ ἐτίναζαν...

Τότε εἰς τὸν ἔσχατο κίνδυνο οἱ δύο ἐκστα...

Ἄλλ' ἐνῷ συνέβαιναν ταῦτα, οἱ προσβέται...

Τέλος συλλαμβάνεται παρ' ἐνὸς γωροφύλακος...

Τώρα θέλετε ἐρωτήσῃ ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ ἦρω...

Δὲν ἤξευρε ἀληθῶς τί νὰ εἰπῆ κἀνεὶς...

Δὲν ἤξευρε ἀληθῶς τί νὰ εἰπῆ κἀνεὶς...

ΤΑ ΕΝ Τῷ ΤΑΞΙΔΕΙΑΙῳ ΜΟΥ.

Β'

Φθάσαντες εἰς τὴν παραλίαν ἔσχομεν τὴν εὐ...

Οὔτε ὁ Μανουσαῆς, οὔτε ὁ Μαυρογιάννης,

Ἄχ, Κουμουνδούρε, ὄφου, ἄχ, τρεῖς ἀνάθεμά σε,

Ἄλλὰ ἐσὺ δὲν πταίεις ὅσο αὐτὸς ὁ ἕνας,

ΚΗΠΟΣ.

ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΝ

Κακὸ, ψυχρὸ καὶ μαῦρο κ' ἀναθεματισμένον

Ἀνέβηκε κ' ἐστάθη μὲ πόζα καὶ μὲ γάρι,

Ἀνοίξαμε τὸ στόμα κ' ἐγάσαμε σὰν ὄρνια,

Ἐκεῖνος πάλι θέλων ὀλίγο νὰ μᾶς σκάσει,

Τὰ ἔθρηκε τέλος πάντων καὶ πάθαλε, ε' τὴ μῦθε,

Πότε εἰς τὸν ἄερα, ὁπότε σ' αὐτοῦ νὰ φτειάνη.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΚΑΙ ΖΑΙΜΗΣ.

Ὁ ἄγριος ὁ γάτος ὁ μέγας καὶ βαρβάτος
Μὰς ἄσπαξε τὸ ψάρι ποῦ τὸ ᾗχαμε καμάρι.
Καὶ ἄφησε τὸ πιάτο μὲ καθαρὸ τὸν πάτο
καὶ πάει, πάει, πάει.

λειπῶς ἐνεργουμένη καθαριότητα, τὴν μὴ πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, τὴν ἐπανάδον τῶν ἐντεῦθεν ἀποπεμφέντων ἄνευ συν ὁδείας φαυλοβίων, καὶ τὴν μὴ εἰλικρινῆ ἀφήγησιν τῶν ἀξιοποιῶν πράξεων ἐν τῷ τοῦς πάντας φορολογούντι Φορολογουμένῳ, εἶνε μᾶλλον κατὰ τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐν τούτοις ἐν συντόμῳ σοῦ λέγω ὅτι, ὁ μὲν Λευθυντὴς Μπουκλάκος βλέπων ὅτι αἴτιος τῶν περισσοτέρων ἐλλείψεων εἶνε ὁ Γεωργάκης, ὅστις ἐπεμβαίνει εἰς τὰς ἐνεργείας του (Νομίζει, φαίνεται, ὅτι εἶνε ὁ Κωστᾶς Ραχτόπουλος), ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῆ, ἀλλ' ὁ κύρ Θάνος τὸν ἐμπόδισε εἰπὼν νὰ μὴ ἀκούη τὸν Γεωργάκη, ὅστις ἔδωκε τὸν λόγον νὰ ἰσχυρᾶται πλέον. Τοῦ δυστυχοῦς ὄμως Χούρμπου, τοῦ ὑπαστυνόμου κοντεύει νὰ τοῦ ἔλθῃ ἀποπληξία, διότι δὲν φωνάζει ὡς ἦτο συνειθισμένος, καὶ διότι πολλοὶ δὲν τὸν ἤθελον εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἐπειδὴ εἶνε φωνάκλας, ἀθυροστομος, θεασύς· καὶ τρέχει εἰς τὰ ὀπίσω, ὅταν φωνάζῃ εἰς τὸν ἐμπροσθέν του εὐρισκόμενον ἀλλ' ἄε τὰ τραβᾷ ἀφοῦ ἐγάλατε τὸν κόσμον

νὰ γίνῃ ὑπαστυνόμος ἄνθρωπος νοικοκύρης, καλ-λίτερος ἀπὸ κάθε ἄλλον (νὰ ἦμεθα δίκαιοι) καὶ νὰ ἐξοδεύῃ εἰς ταιμπιρίμπια τῆς ἀστυνομίας, καὶ εἰς μικρὰς προκαταβολὰς, τὰς ὁποίας, Κύριος οἶδε πότε θὰ τὰς λάβῃ, ὡς λέγει ὁ ἴδιος διὰ τῶν φράσεων «Καλὰ εἶνε αὐτὰ, ἀλλὰ νὰ ἴδωμε πότε θὰ πάρωμε τὸν παρά» ὅταν εὐρεθῆ ὀλίγον συγγιγμένος. Τώρα ὁμως ἄε ἐλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα, πῶς δηλαδὴ εὐρῆκα τὸν μπελά μου.

(Ἢ συνέχεια εἰς τὸν Ἀρχιλόγον.)

ΑΡΚΑΔΙΟΣ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΑ.

Ἀριστοφάνη!

Ἔνας δικηγόρος διακρινόμενος διὰ τὴν μελίρρυτον αὐτοῦ φωνὴν καὶ τὴν πρὸς ὅλους εὐπροσηγορίαν του, ἰδίως πρὸς τὸ ὄραιον φέδον

κατόκει εἰς ἓνα εὐτρεπισμένο δωμάτιον, ἐν τοῦ ὁποίου ἐνόμισε καλὸν, ποῖος εἰξέσει διὰ τί, νὰ φύγῃ κίονης ἱεροκουφίως μετὰ τῶν πραγμάτων του δωροδοκῶν τοὺς ὑπηρετὰς, ἀλλ' ὁ διάβολος τὸ ἔφερε νὰ τὸν νοιώσῃ ὁ μ ο υ ἄ π η ς, νὰ τὸ πῆτῆς ὡμορφῆς κυρὰς του, ἣ ὁποία κατέβη ὡς λέξινα νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. Ὁ δικηγόρος μας τότε ἄρχισε νὰ φωνάζῃ *Ce sont les canailles, qui avertissent*. Μετὰ τὴν σκηρὴν ταύτην ἡ κυρὰ μας κατέσχε συντηρητικῶς τὸ συντοῦκι μετὰ τὰς νομικὰς του φυλλάδας, τὰς ὁποίας ὁ σοφὸς πολιτικὸς νομικὸς μας πέμπει καθ' ἐκαστὴν πρέσβεις καὶ ζητεῖ, ἀποκαλὼν αὐτὰς π ρ ο σ φ ι λ ἣ τ ο υ τ ἔ κ η ν α.

Ἄν δὲν βάλῃ, γινῶσι θὰ σοῦ ζανχεράψω.

Δικηγόρισκος.

Τὰ τοῦ Κιλιωτιῶν εἰς τὸ προσηγορίαν.